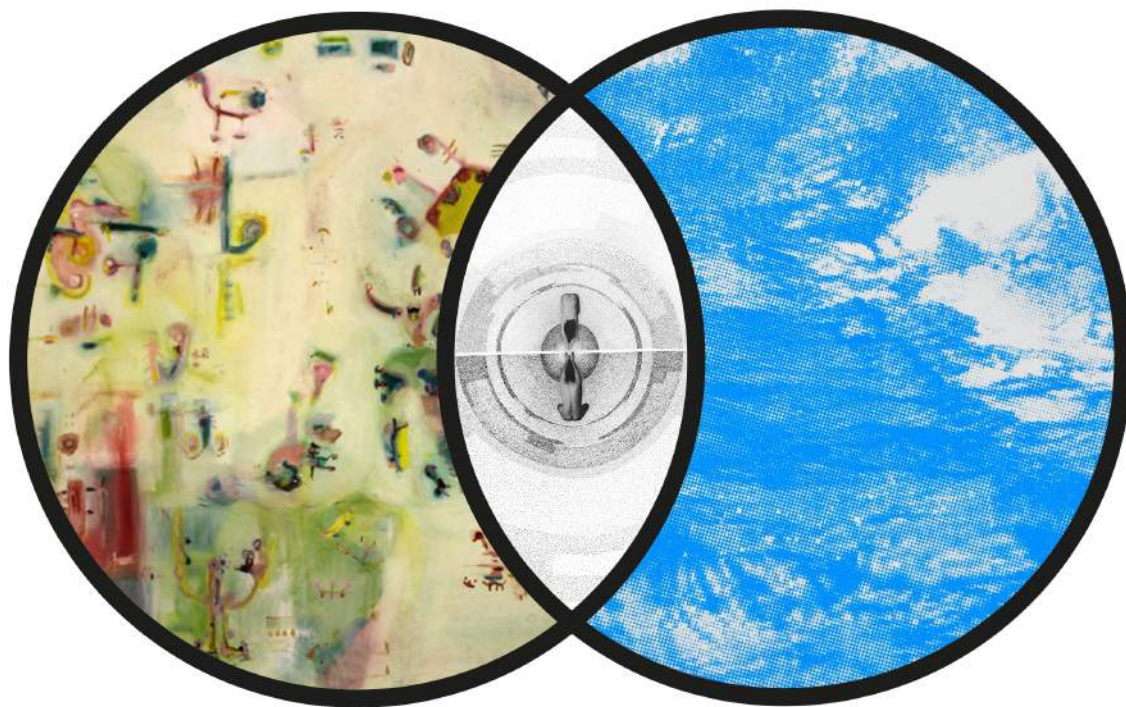

DY PLO MY

DO 2021 ROKU

WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA
UNIwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Dyplomy

Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

UAP | POZNAŃ

POZNAŃ 2021

WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA
UNIwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Promotorki i promotorzy

DR HAB. JOANNA HOFFMANN-DIETRICH, PROF. UAP

PROF. DR HAB. JOANNA IMIELSKA

PROF. DR HAB. IZOLDA KIEC

DR HAB. IZABELA KOWALCZYK, PROF. UAP

PROF. DR MARIUSZ KRUK

PROF. DR HAB. ROMAN KUBICKI

DR HAB. RAFAŁ ŁUBOWSKI, PROF. UAP

DR HAB. TOMASZ MISIAK, PROF. UAP

DR MAGDALENA PARNASOW-KUJAWA

DR HAB. SONIA RAMMER, PROF. UAP

DR JUSTYNA RYCZEK

DR HAB. MARTA SMOLIŃSKA, PROF. UAP

DR MARCIN SZELĄG

DR RAMAN TRATSIUK

DR HAB. JAKUB ŻMIDZIŃSKI, PROF. UAP

Absolwentki i absolwenci

SAMANTA BŁASZCZYK | 4

ANNA MARIA BRANDYS | 7

PAULINA BRELIŃSKA | 10

MARIA DUTKIEWICZ | 13

JULIA DEPTUŁA | 16

DARIA GRAJEK | 19

ESTERA JAROSZEWSKA | 22

EWA KOZUBSKA | 25

ADA KUSIAK | 28

KATARZYNA MAĆKIEWICZ | 31

ANITA OWSIANNIA | 34

BOŻENA PACZOSKA | 37

ALEKSANDER RADZISZEWSKI | 40

JAREK RUSIŃSKI | 43

MARTA RUSZCZYŃSKA-ZIELIŃSKA | 46

MAGDALENA STACHOWIAK | 49

AGNIESZKA SUKIENNICZAK | 52

OLIWIA SZEPIETOWSKA | 55

DZIYANA TAUKIN | 58

ANNA WALTER | 61

JAGODA WITKOWSKA | 64

Samanta Błaszczuk

Ponad chmury... Odlotowe warsztaty dla dzieci

edukacyjny dyplom licencjacki

2020

Promotorka pracy praktycznej: **dr Magdalena Parnasow-Kujawa**

Opiekun pracy teoretycznej: **dr Marcin Szelaąg**

Technika

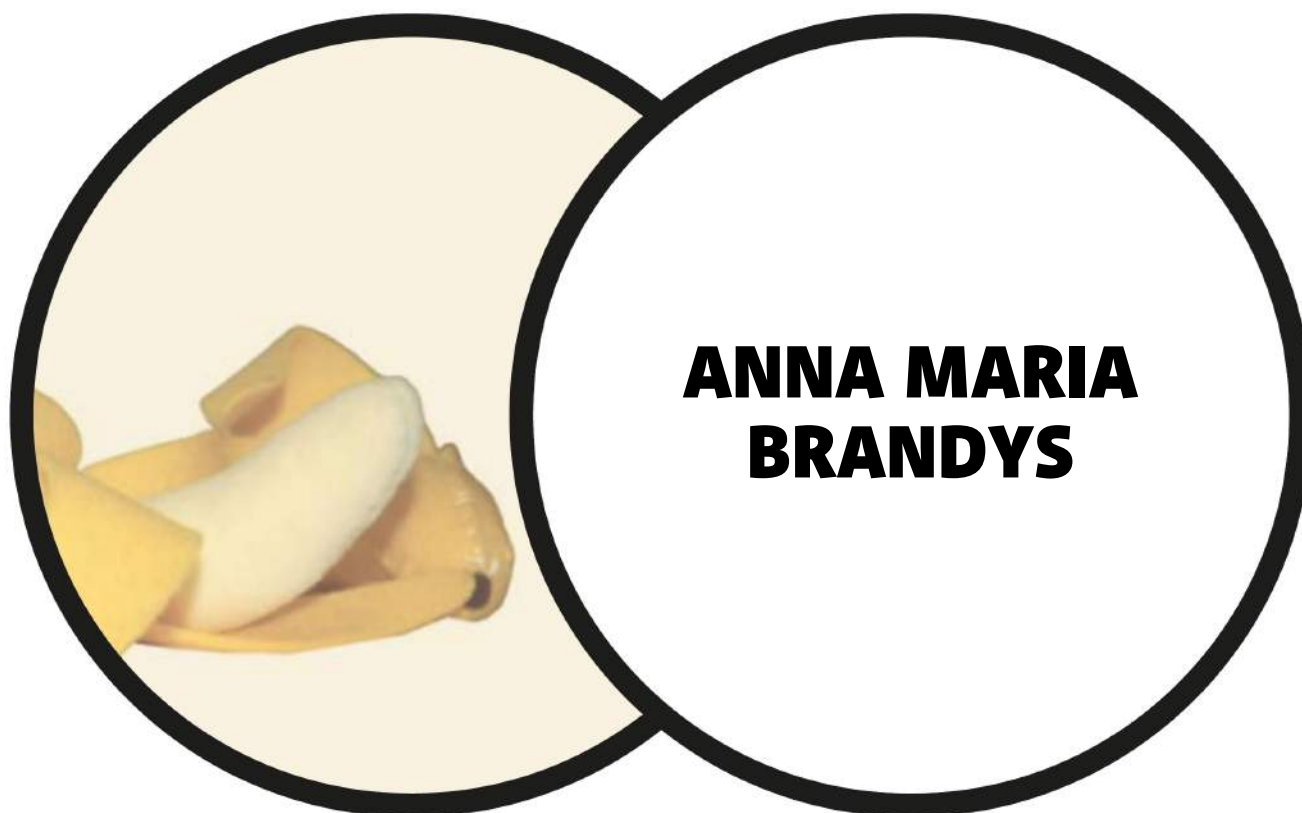
Projekt książki i warsztatów

Opis

Opracowany przeze mnie projekt ma postać publikacji o charakterze aktywizującym, adresowanej do dzieci w wieku 5-8 lat, przy jednoczesnym założeniu wsparcia ze strony opiekuna. Projekt łączy aktywność twórczą opartą o przekazane treści teoretyczne z dziedziny astronomii. Nie jest to podręcznik czy kompendium wiedzy o astronomii. Poprzez ten projekt chciałam stworzyć alternatywę twórczego spędzania czasu. Celem warsztatów jest rozwijanie zainteresowań artystycznych dzieci oraz ich wrodzonych możliwości twórczych. Warsztaty zawarte w książce zachęcają do myślenia, pomagają wyzwolić kreatywną postawę dziecka oraz uwrażliwiają na różnorodne zjawiska zachodzące w kosmosie. Połączenie teorii z praktyką sprawia, że działanie staje się bardziej interesujące i rozwijające dziecięcą wyobraźnię. Treści są dopasowane do wieku i umiejętności dziecka, angażują pamięć, pobudzają zmysły, rozwijają spostrzegawczość, stymulują umiejętności manualne.

Anna Maria Brandys

Książeczka kucharska dla dzieci i opiekunów

artystyczny dyplom licencjacki

2013

Promotorka pracy praktycznej: **prof. dr hab. Joanna Imielska**

Opiekun pracy teoretycznej: **dr hab. Jakub Żmizński, prof. UAP**

Technika

Makieta książki, obiekty z tkanin, grafika cyfrowa

Opis

Ilustracje w książce to często pierwszy kontakt dzieci ze sztukami wizualnymi. Tworząc swój dyplom licencjacki na motyw przewodni wybrałam książkę kucharską, bo jedzenie to czynność oswojona i znana nawet najmłodszym dzieciom, a jednocześnie często pozbawiona należytej temu radości. Starłam się zawrzeć w niej nie tylko ciekawe przepisy zebrane wśród bliskich mi osób – ale przede wszystkim wpłynąć na otwartość wobec gotowania, a szerzej – do świata. Wspólne gotowanie zbliża do siebie dzieci i opiekunów. Tak samo jak czytanie.

Jajka na miękko

Składniki:

2 jajka kurze z chowu ekologicznego
łyżeczka soli
szczypta pieprzu
kilka listków pietruszki
1-2 łyżki majonezu
kromka chleba z masłem

Do gotującej się - osolonej wcześniej wody - wrzucamy 2 jajka. Po około 3 minutach ściągamy garnek z kuchenki. Jajka wyciągamy, płuczemy w zimnej wodzie, aby je ostudzić, a następnie obieramy delikatnie ze skorupki. Dekorujemy je majonezem i pietruszką. Posypujemy pieprzem i jemy wraz z kromką świeżego chleba z masłem.

8

Chleb ze śmietaną i cukrem

Składniki:

3 łyżki kruszonej śmietany na każdą kromkę
1 łyżka cukru
kromka chleba

Powielili ilości składników zależnie od apetytu!

Kromkę chleba smarujemy kruszoną śmietaną. Posypujemy cukrem po usmarowanej powierzchni i zjadamy.

26

PAULINA BRELIŃSKA

Paulina Brelińska

The Voyager's Record Rejestr podróżnika

artystyczny dyplom magisterski

2018

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP**

Technika

Projekt kuratorski, organizacja i realizacja wystawy

Opis

Wystawa odnosi się do podróżowania jako takiej formy mobilności, która wynika z wewnętrznej potrzeby zobaczenia miejsc niedostępnych, nieodkrytych, zaginionych, tajemniczych. Jej tytuł nawiązuje do nazwy dwóch połączonych dysków - The Voyager Golden Record - które zostały w latach siedemdziesiątych XX wieku umieszczone na pokładzie sond wyrzucanych przez NASA w ramach programu Voyager. Wystawa metaforycznie odnosi się do niepokonanych marzeń zobaczenia nieznanych lądów, a nawet kosmosu. Realizacje zaproszonych artystów/artystek zwracają uwagę na to, jakie obrazy i elementy przyrody najbardziej przykuwają ich uwagę podczas ekspedycji, a więc wyprawy zorganizowanej w określonym celu. Taka koncepcja sytuuje artystę na pozycji badacza/odkrywcy, który nieprzypadkowo archiwizuje/dokumentuje poprzez sztukę interesujące go elementy przyrody, pozbawiając je tym samym cech artefaktu, definiowanego jako nieprawidłowy element wyniku badania naukowego. Dzięki czemu stają się wartościowym rejestrem naukowym obrazującym życie na Ziemi.

Maria Dutkiewicz

Wrogowie wyobraźni

artystyczny dyplom magisterski

2019

Promotorka pracy praktycznej: **prof. dr hab. Joanna Imielska**

Opiekun pracy teoretycznej: **prof. dr hab. Roman Kubicki**

Technika

Książka artystyczna, działanie performatywne

Opis

Wrogowie wyobraźni to realizacja, do której punktem wyjścia było zastanowienie się nad sensem lub bezsensem tworzenia dyplomów na uczelniach artystycznych. Przy jej tworzeniu przeprowadziłam ankietę o przeznaczonym czasie, pieniądzech wśród absolwentów trzech uczelni artystycznych: w Warszawie, Szczecinie i Poznaniu. Z pozyskanych materiałów powstała książka artystyczna. Kolejnym etapem było zastanowienie się, co ja osobiście chciałabym zrobić w kontekście podejmowanego tematu i zebranych opinii. Na obronie odbyło się działanie performatywne kontestujące nadprodukcję sztuki i zwracające uwagę na prace dyplomantów.

Zuzanna skończyła architekturę.

Na wykonanie swojego dyplomu
przeznaczyła

bardzo dużo czasu
i 2000 złotych.

Zuzanna uważa, że
nie było warto.

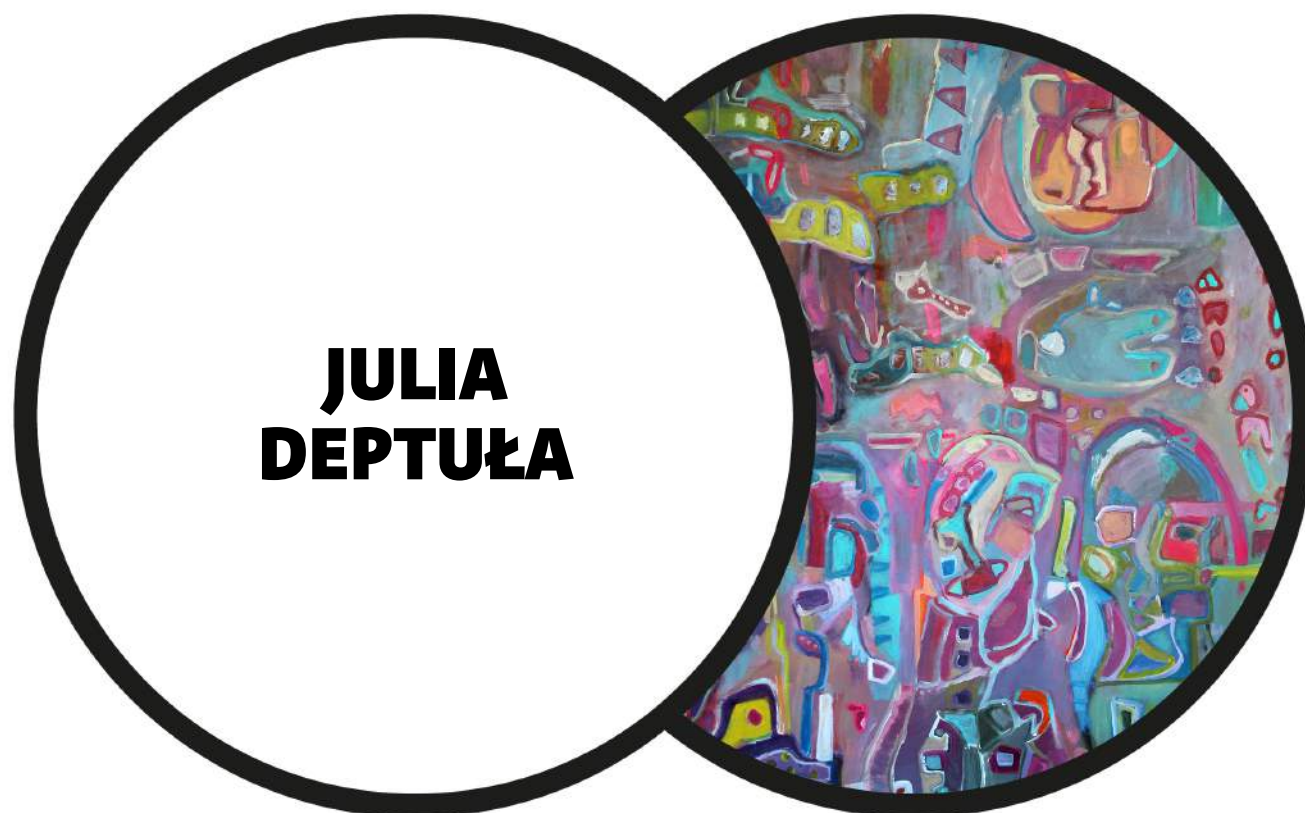
Kuba skończył intermedia.

Na wykonanie swojego dyplomu
przeznaczył

200 godzin i 2000 złotych.

To była dobra okazja,
żeby zrobić rzecz,
którą chciałem zrobić,
stwierdza Kuba.

Kuba uważa, że
było warto.

Julia Deptuła

Poczynania

artystyczny dyplom licencjacki

2016

Promotor pracy praktycznej: **prof. dr Mariusz Kruk**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr Justyna Ryczek**

Technika

Olej, akryl na płótnie

Opis

Dyplom licencjacki, stworzony w II pracowni prof. Mariusza Kruka, składał się z cyklu prac malarskich samo stanowiących o dążności działań percepcyjnych skierowanych do środka. Środek poprzez waloryzację malarską był działaniem implementacyjnym na fundamencie niemal obsesyjnego zapisu plastyki wielokierunkowej podejrzliwości wobec chwywania materii i kierunków relacji, zbieranych z fragmentów doniosłych w hałasie wrażeń.

Daria Grajek

Szafa Grajków

artystyczny dyplom magisterski

2016

Promotorka pracy praktycznej: **prof. dr hab. Joanna Imielska**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

Technika

Wideo, obiekty: szafa i sukienki

Opis

Praca przedstawia zbiór białych sukienek, należących do kobiet z mojej rodziny, stanowią one część cennej rodzinnej historii. Białe sukienki ze względu na swoje symboliczne znaczenie, towarzyszą kobietom w kolejnych, religijnych obrzędach, od chrztu, poprzez komunię, na ślubie kończąc. Jednak biała sukienka po odegraniu ważnej, ale krótkiej roli jest „porzucana”, pozostaje jedynie wspomnieniem. Stąd potrzeba zebrania tej szczególnej kolekcji, symbolicznych relikwii, eksponatów o niezwyklej dla mnie wartości. Sukienki wiszą w szafie, która podobnie jak prezentowane ubrania, służy mojej rodzinie od dawna. Jest ona „środowiskiem naturalnym” dla ubrań. Ważnym elementem pracy jest film wideo autorstwa mojego taty, dokumentuje on wybrane fragmenty z mojego życia. Film jest bardzo osobisty, czasami intymny, opowiada o sprawach zwykłych, codziennych. Scenografią jest mój rodzinny dom, tym cenniejszy, że już tam nie mieszkamy od wielu lat. Film posiada dla mnie szczególną wartość, bo dzięki niemu widzę świat, którego sama już nie pamiętam i ludzi, których już nie ma, a byli mi bliscy. Powierzchnią, na której eksponuję film, jest kolekcja białych sukienek w rodzinnej szafie. Zamykam tym samym moje osobiste pamiątki w jednym pomieszczeniu, by zapewnić im i sobie osobistą przestrzeń. Otwieram jednak drzwi mojej szafy, aby również widz mógł mój świat doświadczyć za pomocą wzroku, słuchu, zapachu, dotyku.

**ESTERA
JAROSZEWSKA**

Estera Jaroszevska

Kogo obchodzi, że Estera Jaroszevska wyjechała do Czech

artystyczny dyplom licencjacki

2020

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Sonia Rammer, prof. UAP**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr Justyna Ryczek**

Technika

Fotografie, teksty, rysunki, nagrania audio, strona internetowa

Opis

Praca „Kogo obchodzi, że Estera Jaroszevska wyjechała do Czech” jest ściśle powiązana z teoretyczną częścią dyplomu i odnosi się do fenomenu podróżowania jako strategii artystycznej. Prosta forma strony internetowej www.kogoobchodzi.pl stała się nośnikiem opowieści o „wyprawie” do Czech, na którą składają się fotografie, teksty, rysunki. Po wejściu na stronę www.kogoobchodzi.pl otwiera się tytuł pracy, później mapa, na której jest narysowana trasa podróży. Klikając w poszczególne nazwy miast, przechodzi się do podstron, na których zamieszczone są zdjęcia analogowe w formie galerii. Większość fotografii opatrzona jest tekstem możliwym do odsłuchania i odczytania. W lewym górnym rogu znajduje się ikona która pozwala przenieść się do bibliografii linków z miejscami w sieci, które towarzyszyły mi w trakcie przygotowywania się do podróży lub są świadectwem wydarzeń omawianych na zdjęciach. Praca została dostosowana do przestrzeni wirtualnej, stanowi całość i jest nie do przeniesienia poza Internet. Chcąc tak zrobić, należałoby stworzyć osobny projekt aranżacji przestrzeni i znaleźć nową formę przedstawienia np. tekstu czy mapy, poza ekranem.

Ewa Kozubska

Ogród o rozwidlających się kreskach

artystyczny dyplom magisterski

2018

Promotorka pracy praktycznej: **prof. dr hab. Joanna Imielska**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

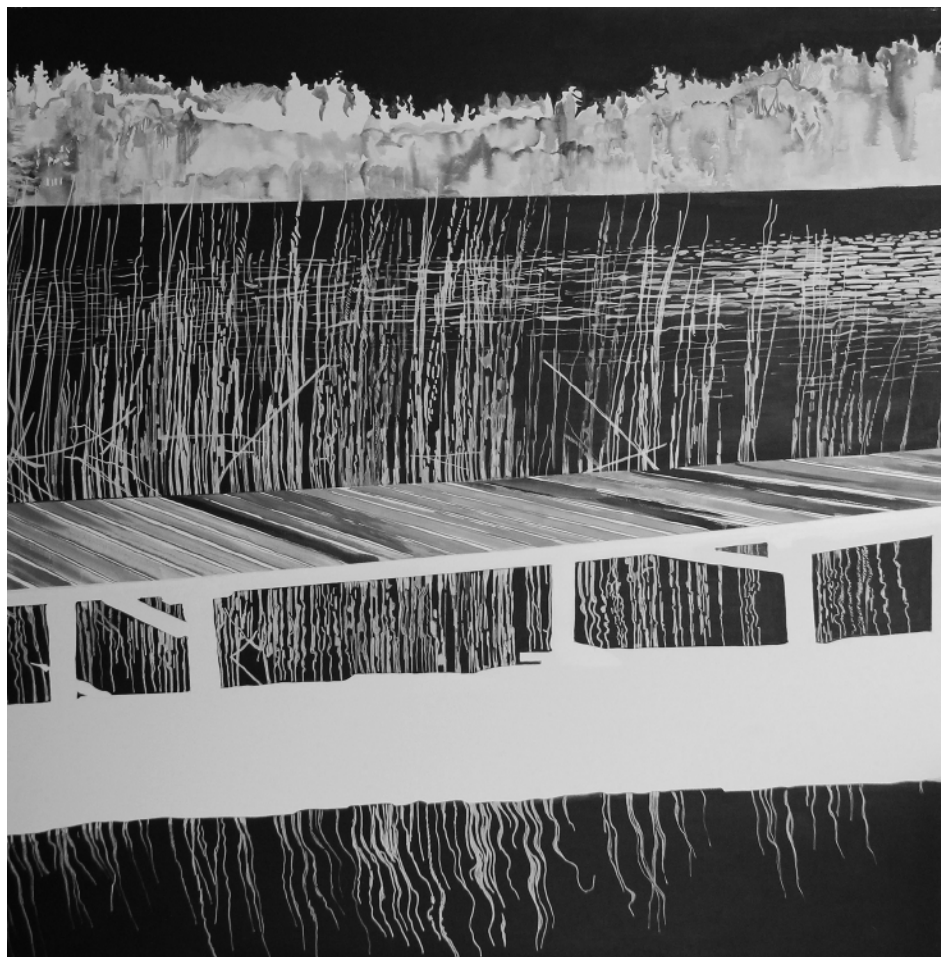
Technika

Akryl na płótnie

Opis

Prace zostały zainspirowane serią fotografii pejzażu z trzcinami wykonanych nad Jeziolem Białym na Kaszubach. Cechuje je jednolita gama kolorystyczna, chromatyka ograniczona do czerni, bieli i odcieni szarości. Tytuł cyklu poprzez nawiązanie do opowiadania J.L. Borgesa ujmuje proces tworzenia za pomocą metafory ogrodu. Jest to szczególnie zasadne w projekcie, gdzie wierzchnia warstwa obrazu, rysowana kreską o różnej grubości, dukcie, kształcie, została nałożona na stworzone wcześniej malarskie tło. Końcowy efekt takiej superimpozycji obrazów był trudny do przewidzenia. Proces tworzenia obrazu przypominał trochę projektowanie ogrodu japońskiego lub chińskiego, który opiera się na założeniu, że konkretne fragmenty ogrodu będą widoczne z miejsc stanowiących swoiste „punkty widokowe”. Działając jak projektant ogrodu podobnie antycypowałam widok, który ukaże się oczom odbiorcy. Ażurowy efekt rysunku na płótnie stanowi zatem rodzaj nieszczelnej zasłony, która częściowo tylko odsłania pejzaż pod nią ukryty i modyfikuje go tworząc nową jakość.

ADA KUSIAK

Ada Kusiak

Guilty Pleasures

artystyczny dyplom magisterski

2019

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

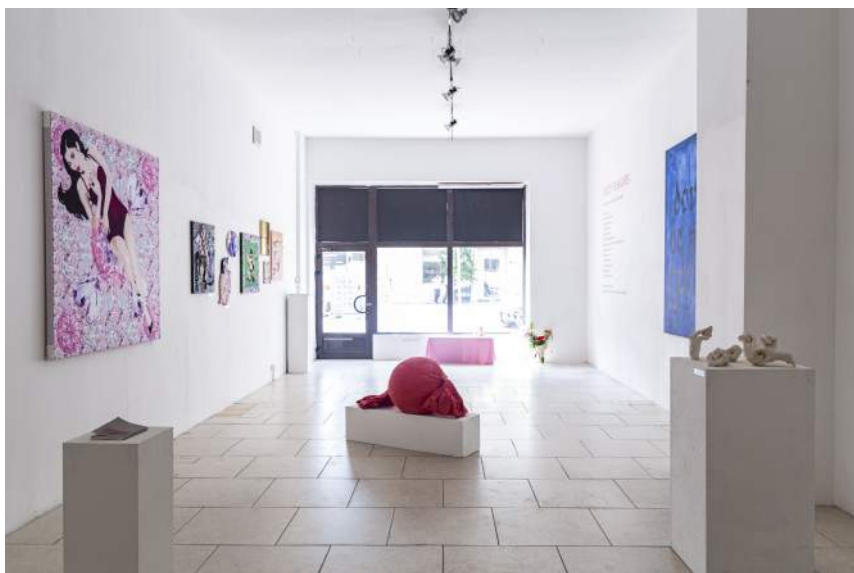
Technika

Projekt kuratorski, organizacja i realizacja wystawy

Opis

Masz ochotę na coś przyjemnego? Nie będzie to wystawa o problemach, nie będzie też zaangażowana politycznie ani społecznie, nie będzie krytyczna ani trudna w odbiorze. Będzie miło – jak wtedy kiedy oglądasz ulubiony serial, czy śmieszne kotki na youtube zając coś pysznego albo tak przyjemnie jak wtedy gdy słuchasz wakacyjnych hitów popijając kolejnego drinka. Wystawa jest właśnie o takich przyjemnościach – o guilty pleasures – o miłych lecz lekko wstydliwych sprawach, o których wolimy nie mówić głośno. W „świecie sztuki” rzadko kto przyznaje się do czerpania przyjemności z prostych, przyziemnych rozrywek. Wynika to z istnienia norm, które dzielą kulturę na wysoką i niską, elitarną i popularną. Wystawa sztuki teoretycznie guilty pleasure być nie powinna bowiem należy do kręgu tzn. kultury wysokiej, elitarnej. Co jeśli ekspozycja z założenia ma być przyjemna, nieskomplikowana a jej odbiór zrozumiały? Czy nie jest jej wówczas bliżej do rozrywek z kręgu, kultury popularnej? Czy jeśli wystawa nie porusza istotnych społecznych problemów, nie posługuje się skomplikowaną symboliką i hermetycznym językiem sztuki jest powodem do kuratorskiego wstydu? Nie wiem, ale cytując jedną z prac – „j*bać to”. Wystawa Guilty Pleasures jest guilty pleasure i o guilty pleasures. Nie masz nic do stracenia oprócz ewentualnego poczucia winy.

Katarzyna Maćkiewicz

Anty-bizuteria – kolekcja a-funkcjonalna

artystyczny dyplom magisterski

2019

Promotor pracy praktycznej: **dr hab. Rafał Łubowski, prof. UAP**

Promotorska pracy teoroetycznej: **dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP**

Technika

Fotografie, wideo, obiekty biżuteryjne

Opis

Realizacja pt. „Anty-bizuteria – kolekcja a-funkcjonalna” – to intermedialna aranżacja przestrzenna, w której wykorzystano: fotografię, film oraz polichromowane obiekty biżuteryjne, połączone w takim kontekście z pozostałymi elementami wizualnymi ww. pracy, że zatraciły one czysto funkcjonalną postać, zyskując wieloznaczny potencjał symboliczny i emotywny. Punktem wyjścia do podjęcia takich działań były wcześniejsze doświadczenia autorki związane z projektowaniem tradycyjnej biżuterii, poddane w projekcie dyplomowym określonej artystycznej modyfikacji i transpozycji.

Anita Owsiana

Transgresje

artystyczny dyplom magisterski

2015

Promotor pracy praktycznej: **prof. dr Mariusz Kruk**

Opiekun pracy teoretycznej: **prof. dr hab. Roman Kubicki**

Technika

Kolaż na płótnie

Opis

U podstaw cyklu leży wielopłaszczyznowe pojęcie transgresji. Pierwszą z przemian jest przejście formalne, w postaci osadzenia elementów świata realnego w przestrzeni obrazu. Punktem wyjścia dla kompozycji każdej z prac są pewne, bardziej lub mniej wyszczególnione, moduły. Ich wybór jest efektem osobistej syntezy rzeczywistości. Inspirację dla kompozycji stanowiły niszczące formy architektoniczne, które dzięki swym dramatycznym treściom, nie tylko widzę, ale i przeżywam. Istotna jest też transgresja w znaczeniu psychologicznym. Za przekroczenie granic moich dotychczasowych możliwości odpowiada sposób malowania. Malarstwo strukturalne, które prezentuje pełne jest wyraźnych podziałów, wymownych granic i kontrastów, których w przeszłości się obawiałam. Ta daleka podróż pomiędzy bielą i czernią jest ewolucją mojego widzenia wspinającego się ku abstrakcyjności. Forma obrazów to ucieleśnienie osobistego rozwoju i wygranej z twórczymi lękami. Jako zwolenniczka emocjonalistycznej koncepcji sztuki, dużą rolę w procesie tworzenia przypisuję swoim emocjom. Transgresje powstały z powodu ich natężenia. Wewnętrzne napięcia i procesy zachodzące w warstwie emocjonalnej mają swoje odbicie w strukturze obrazów. Każdy z nich jest nośnikiem emocji, częścią mnie zaklętą w materii. Transgresje są przykładem wewnętrznej hybrydy osiagającej miano malowniczości.

Bożena Paczoska

Mog, co po kaszubsku oznacza pamięć

artystyczny dyplom magisterski

2020

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Sonia Rammer, prof. UAP**

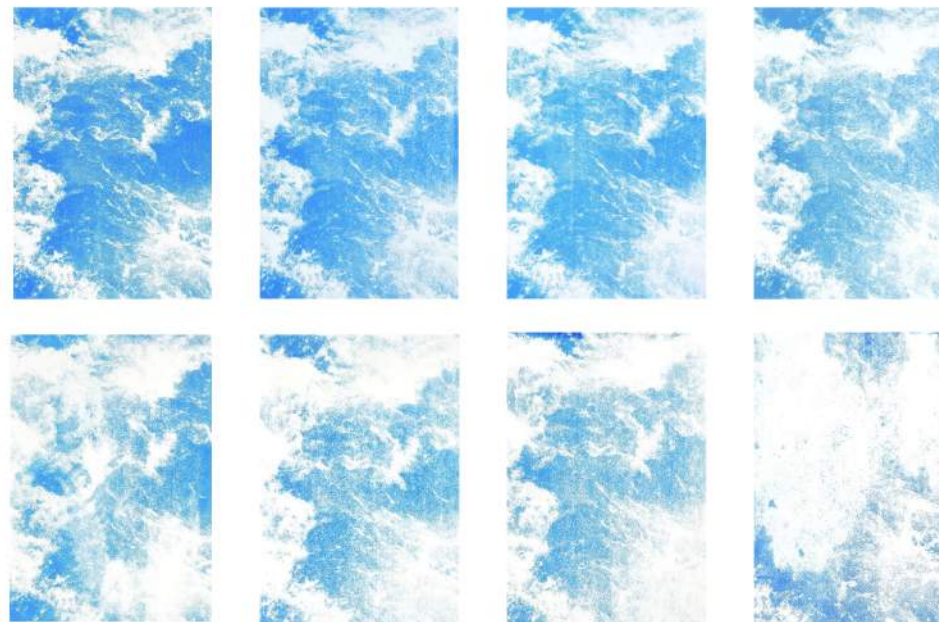
Opiekunka pracy teoretycznej: **prof. dr hab. Izolda Kiec**

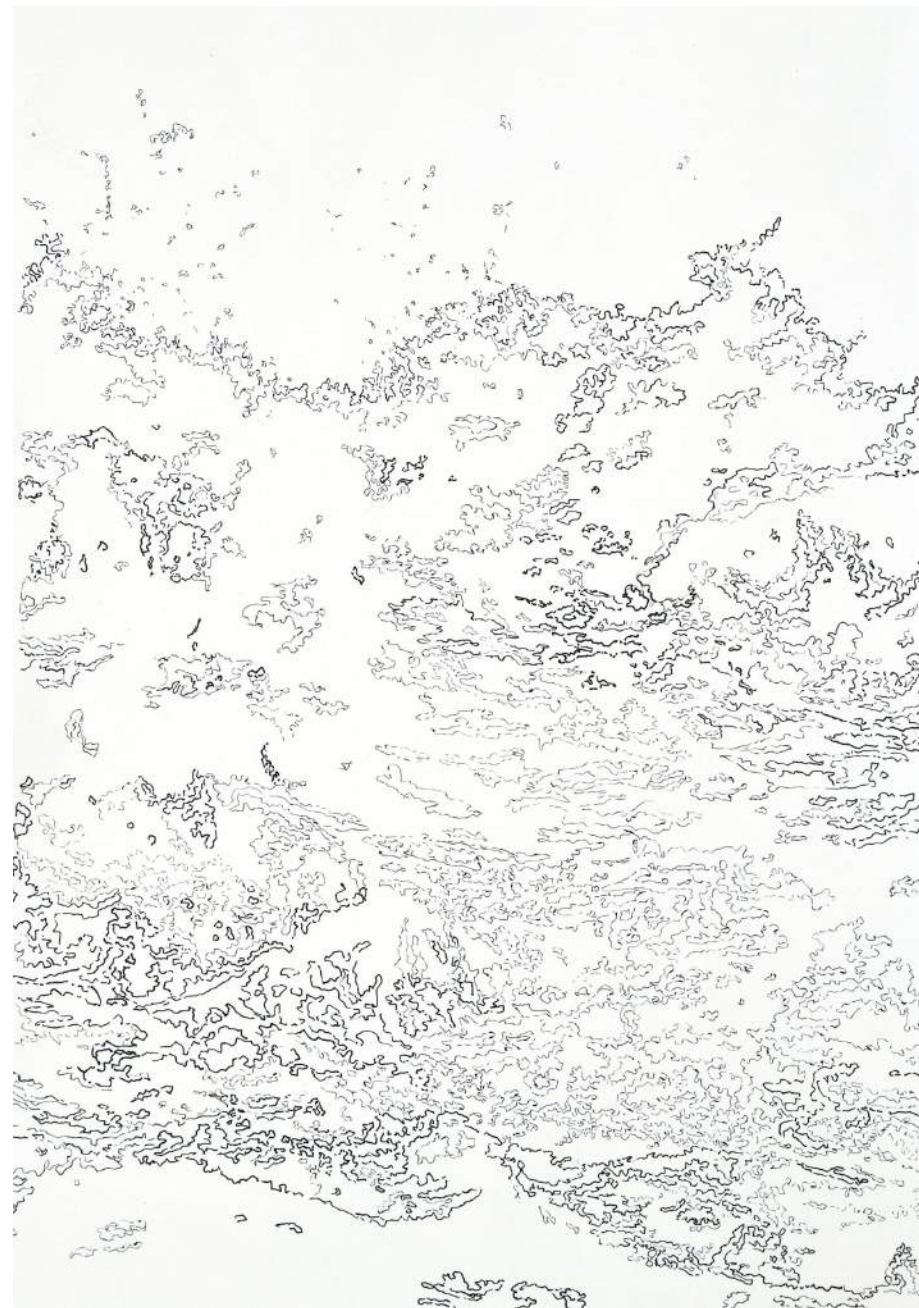
Technika

Sitodruk, rysunek piórkiem

Opis

Głównym założeniem pracy była interpretacja zjawiska pamięci, które zespolone jest z rozlicznymi emocjami. Z czym kojarzą się Kaszuby? Szum fal, sztorm czy delikatna bryza – wszystkie te, czy inne perspektywy morskiego krajobrazu są nieodłączną częścią północnych Kaszub. Uczucie wolności i przestrzeni jakie daje nawet krótkie spotkanie z morzem jest wyjątkowym doświadczeniem. Tęsknota za miejscem i doświadczeniami jakie się z nim wiązały, była uczuciem, które wywarło ogromny wpływ na proces twórczy. Zaczynając od własnych zdjęć morza, rozpoczęłam analizę pamięci oraz tęsknoty w ich różnych odsłonach. Używając techniki sitodruku podjęłam próbę ukazania ulotności pamięci, jej wielu warstw i form. Wykonałam też ręczne rysunki piórkiem na białym papierze i kalce, które odzwierciedlać miały wspomnienie morza i niemożność jego ujrzenia. Wielogodzinne poszukiwanie adekwatnej formy i nanoszenie na białą płaszczyznę delikatnego rysunku odzwierciedla obsesyjne podążanie za pejzażem istniejącym w pamięci, a właściwie w wyobraźni. Cykl ten jest próbą odtworzenia w formie plastycznej, tego co ulotne, czasami nieistniejące a jednocześnie prawdziwe, odtworzenia tego, co pozawerbalne a jednocześnie odczuwalne.

Aleksander Radziszewski

Terytoria męskości

artystyczny dyplom magisterski

2019

Promotor pracy praktycznej: **dr hab. Rafał Łubowski, prof. UAP**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

Technika

Filmy, instalacje, obiekty, fotografie

Opis

W „Terytoriach męskości” poruszam temat męskości, głównie skupiając się przy tym na tej tradycyjnej, patriarchalnej i hegemonicznej. Sprowadzam je do tytułowych terytoriów, bowiem idee i koncepcje tych męskości skonstruowane są właśnie na terytoriach – na ich budowaniu, wyznaczaniu, bronienu, zdobywaniu, przekraczaniu, okupowaniu, czy wreszcie – zwalczaniu. Używając tych symbolicznych ram, badam i dekonstruuje tradycyjny paradygmat męskości, związaną z nim symbolikę, schematy i stereotypy, w konsekwencji poddając go krytycznej ocenie. Ostatecznie poszukuję też własnego terytorium męskości, którego podłożem jest próba przeanalizowania oraz pewnego dookreślenia moich „rodzinnych męskości”.

JAREK RUSIŃSKI

Jarek Rusiński

Dotyku!

kuratorski dyplom magisterski

2021

Promotorka pracy teoretycznej: **prof. dr hab. Izolda Kiec**

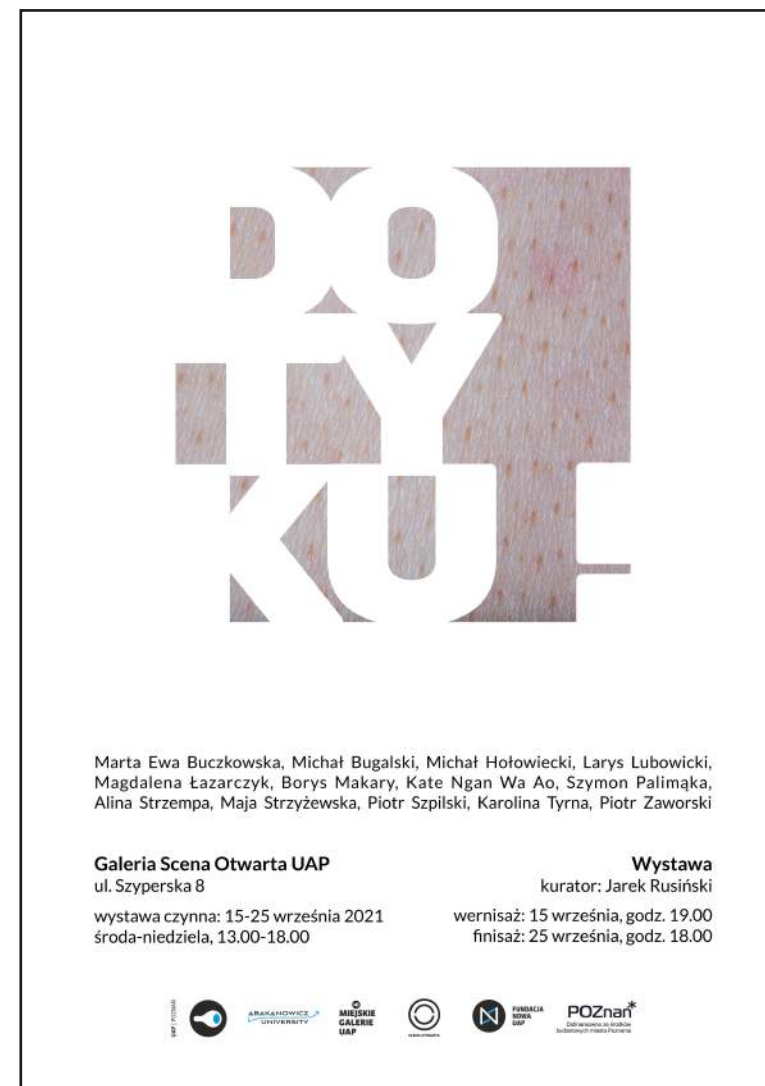
Opiekunka pracy praktycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

Technika

Projekt kuratorski, organizacja i realizacja wystawy

Opis

Wystawa podejmuje trudny i bardzo aktualny w czasie pandemii temat dotyku, jego braku, ale również ambiwalencji, konsekwencji, śladów jakie pozostawia w nas dotyk niechciany, naruszający naszą integralność. Dotyk jest jedynym zmysłem, który w momencie kontaktu z inną osobą, nieuchronnie zdradza naszą obecność, jednocześnie komunikuje bezpośrednią bliskość kogoś innego. To zmysł, który niejako nas ujawnia, tworzy, poprzez który poznajemy siebie i świat, doświadczamy swoich granic, przebiegających po powierzchni naszej skóry, granic które nas oddzielają, ale jednocześnie łączą. Na wystawie możemy zobaczyć fotografie i rzeźby absolwentek i absolwentów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu: Marty Ewy Buczkowskiej, Michała Bugalskiego, Michała Hołowieckiego, Larysa Lubowickiego, Magdaleny Łazarczyk, Borysa Makarego, Kate Ngan Wa Ao, Szymona Palimąki, Aliny Strzempy, Mai Strzyżewskiej, Piotra Szpilskiego, Karoliny Tyrny i Piotra Zaworskiego.

Marta Ruszczyńska-Zielińska

Chwila przesuwana się o centymetr

artystyczny dyplom licencjacki

2020

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Joanna Hoffmann-Dietrich, prof. UAP**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr Justyna Ryczek**

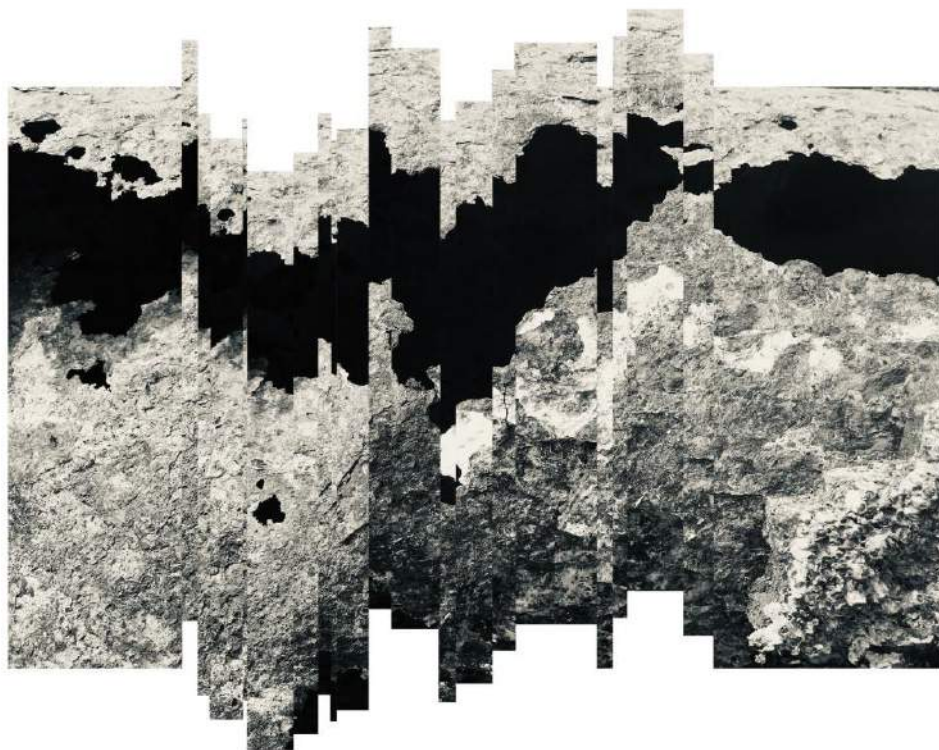
Technika

Fotografie, animacja 3D

Opis

Inspiracją do pracy dyplomowej były słowa Leibniza, który twierdził, że mówienie o tym, iż czas płynie, to tak samo, jakby powiedzieć: "Chwila przesuwana się o centymetr". Nasze postrzeganie przeszłości jest niezwykle subiektywne, co wpływa na to, jak ją "widzimy". Zdarzenia, które się wydarzyły zostały zakodowane w naszej pamięci, tak jak i również nasze plany i marzenia. Pamięć jest jedną z funkcji naszego umysłu umożliwiającą skuteczne rejestrowanie czasu i pozwalającą w nim operować. Choć przeszłość już minęła, a przyszłość nadejdzie, możemy dzięki zebranim doświadczeniom z przeszłości wpłynąć na przyszłe wydarzenia. Potrafimy myśleć i mówić o rzeczach, które już dawno przeminęły, ale także i o tych, które nigdy się nie wydarzą. To co je łączy to to, że istnieją w naszych umysłach teraźniejszości. Pierwszą częścią pracy jest zbiór fotograficznych kompozycji wykonanych w okresie ostatnich trzech lat. Fotografie przeplatają cytaty filozofów, których rozważania towarzyszyły mi podczas pracy oraz moje własne przemyślenia. Drugą część pracy stanowi wirtualna wystawa, pozwalająca na podróż przez trójwymiarowy świat fotograficznych kompozycji.

Magdalena Stachowiak

Moje Interstitium

artystyczny dyplom magisterski

2020

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Joanna Hoffmann-Dietrich, prof. UAP**

Opiekun pracy teoretycznej: **dr hab. Tomasz Misiak, prof. UAP**

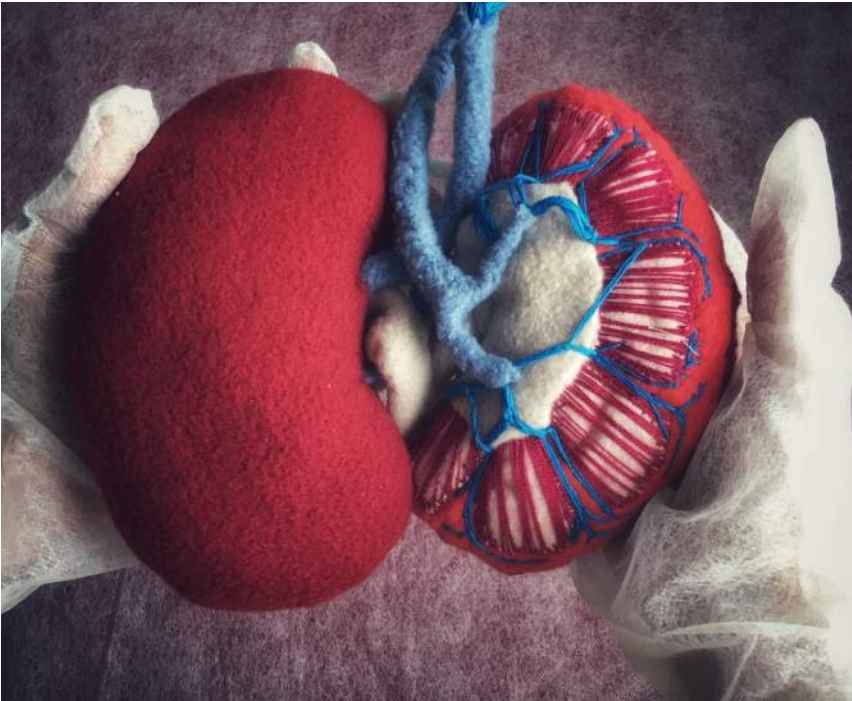
Technika

Obiekty rzeźbiarskie, instalacja, wideo performans

Opis

Wykonana praca, to osadzona w przestrzeni opowieść o niespełna dwuletnim poszukiwaniu materii, która najlepiej oddałaby charakter oraz strukturę jednego z największych organów jaki odkryto w ciele człowieka w 2018 roku. Nadrzędnym celem było uczynić Interstitium namacalnym i widzialnym. Poprzez wytworzone obiekty, przy operowaniu skalą zwielokrotnionego powiększenia otrzymano wieloelementowe założenie. Wynikiem działań procesu naukowo-badawczo-wyobraźniowego powstał projekt „Moje Interstitium”.

**AGNIESZKA
SUKIENNICZAK**

Agnieszka Sukienniczak

Przestrzenna czułość dźwięku

kuratorski dyplom magisterski

2020

Promotorka pracy teoretycznej: **dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP**

Opiekunka pracy praktycznej: **dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP**

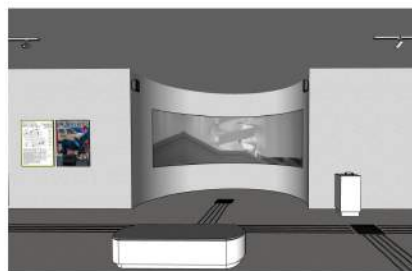
Technika

Projekt kuratorski

Opis

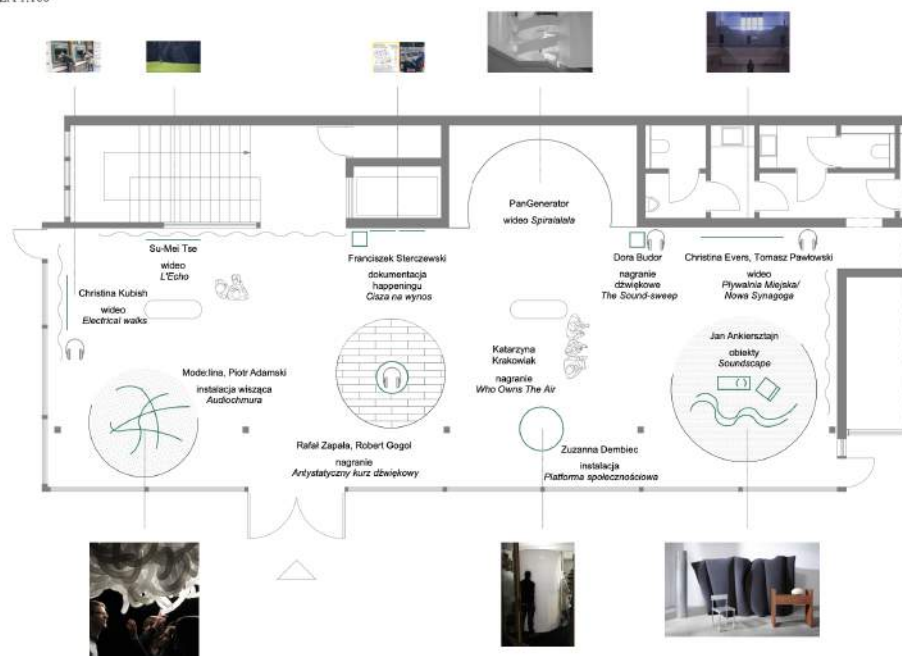
Wystawa „Przestrzenna czułość dźwięku” ma na celu zachęcenie odbiorcy, nie tyle do pasywnego słuchania, co rozumnego usłyszenia otaczającego nas nieustannie pejzażu dźwiękowego. Spotkanie w pawilonie ZODIAK daje możliwość podjęcia dyskusji na temat obecności brzmień w strukturach architektonicznych. Świadomość uczestniczenia w codziennej kompozycji dźwięków ma również olbrzymi potencjał artystyczny. Wystawa jest zatem formą zaproszenia zarówno do poszukiwania ciszy, jak i do wspólnego przesiłkiwania się otaczającym nad budynkom.

Rzut

SKALA 1:100

Oliwia Szepietowska

Silphium

artystyczny dyplom licencjacki

2020

Promotor pracy praktycznej: **dr hab. Rafał Łubowski, prof. UAP**

Opiekunka pracy teoretycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

Technika

Film, animacja, fotografia, kolaże, obiekt

Opis

„Silphium” jest zainspirowaną snem opowieścią o śmierci i odrodzeniu. Ten intermedialny projekt składa się z pięciominutowego wideo, zapętlonej animacji, czarno-białego autoportretu, cyklu pięciu kolaży cyfrowych oraz jednego obiektu. Każda z prac jest spójnym tematycznie artefaktem dopowiadającym do całości wątki i tropy, które składają się na wielość interpretacyjnych odniesień. Tytułowe silphium to tajemnicza roślina, która wyginęła u progu starożytności i której do dzisiaj nie udało się jednoznacznie zaklasyfikować. W mojej pracy staje się ona punktem wyjścia do inspirowanej surrealistycznymi poetykami intermedialnej ekspozycji, w której ruchomy obraz, dźwięk, tekst, kolaże, obiekt i fotografia współtworzą narrację o szerokim potencjale interpretacyjnym. Wideo obrazuje mój autentyczny sen, w którym zostałam zamordowana, poćwiartowana i zasadzona w ziemi; z sadzonek wyrasta roślina, którą rekonstruję w kolażach. „Autoportret – Post Mortem” jest wizualną grą z niemożliwym, a ustawiony pośrodku obiekt – stół obsypany ziemią – obrazuje odwrócenie znaczeń, które urzeczywistnić się mogą jedynie w śnie i w sztuce.

Dziyana Taukin

Personalizacja i algorytmy generatywne w projektowaniu mebla

artystyczny dyplom magisterski

2019

Promotorka pracy praktycznej: **dr hab. Joanna Hoffmann-Dietrich, prof. UAP**

Opiekun pracy teoretycznej: **dr hab. Tomasz Misiak, prof. UAP**

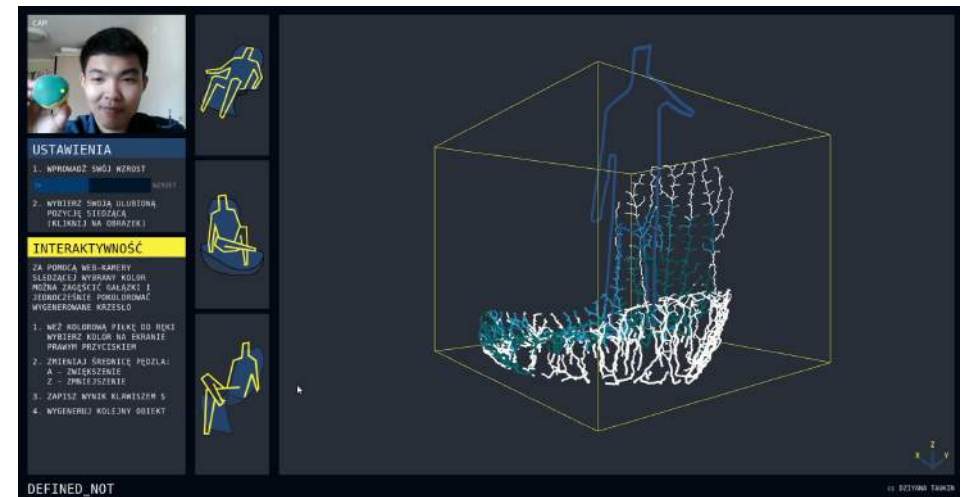
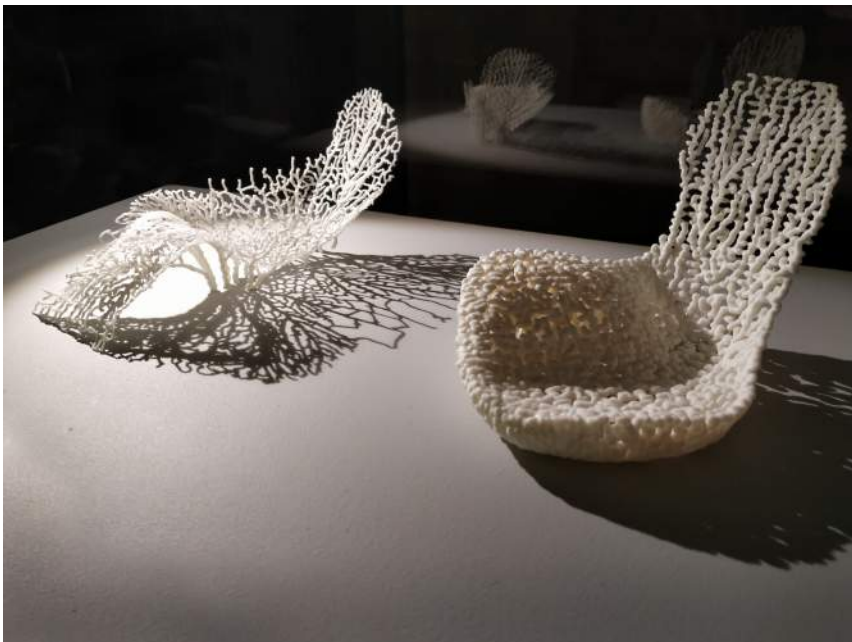
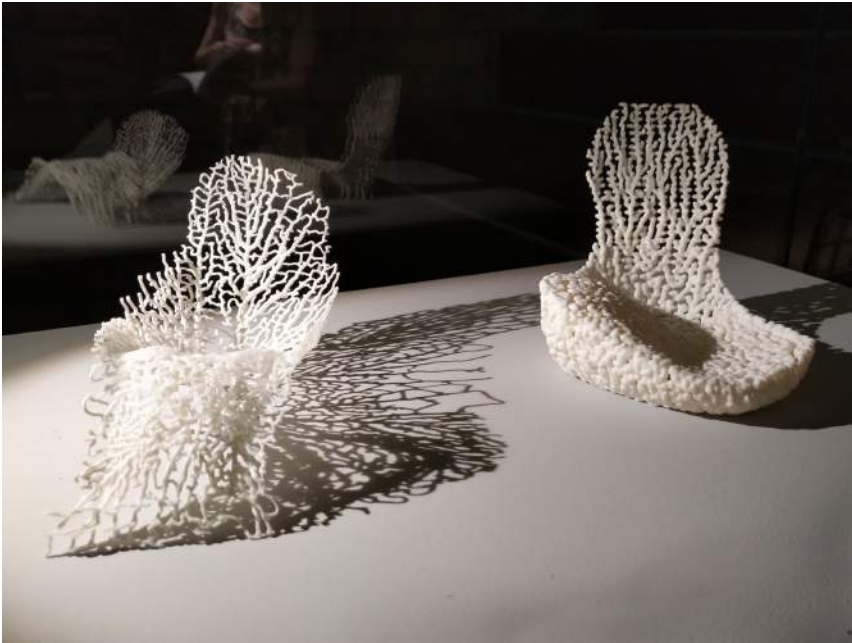
Technika

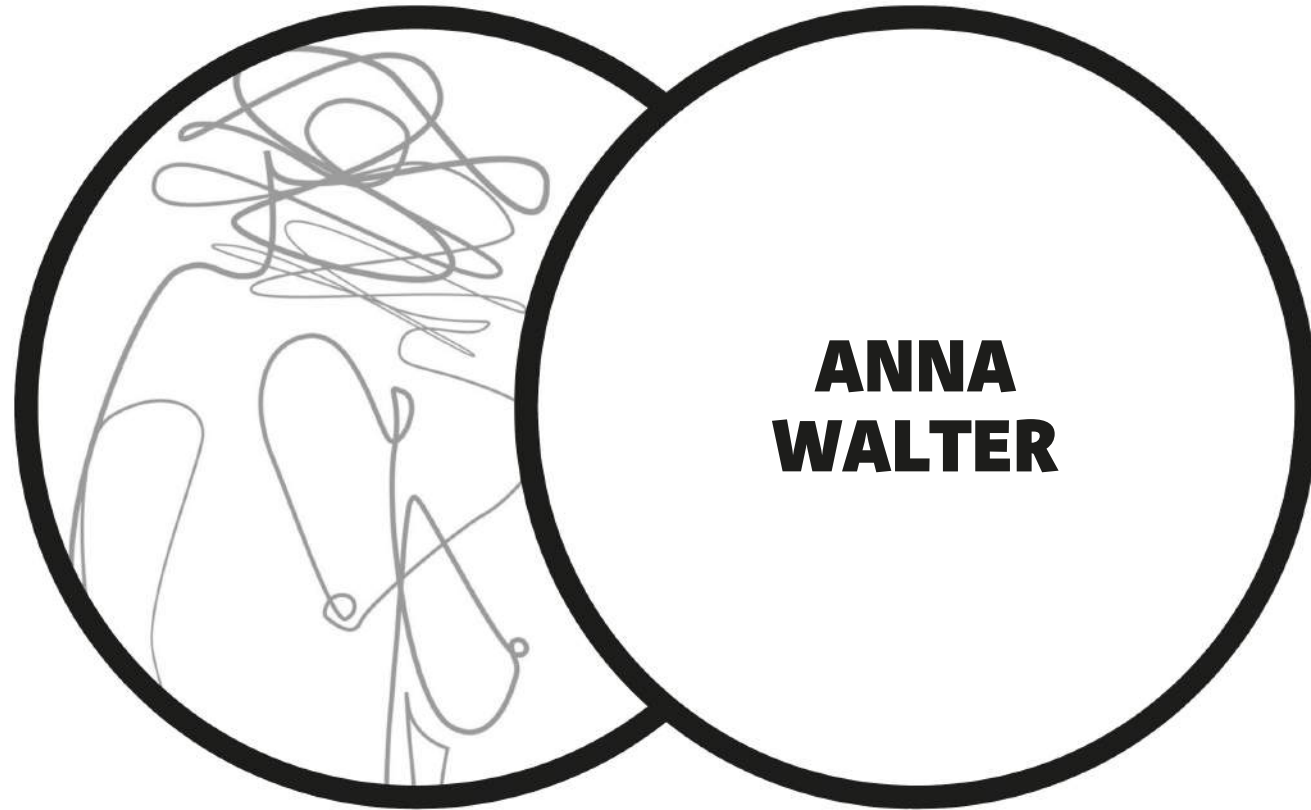
Interaktywna aplikacja, druk 3d

Opis

Celem projektu defined_not jest stworzenie definicji mebla nie determinującej jego ostatecznego kształtu. Algorytm generuje w czasie rzeczywistym unikatowe, nieprzewidywalne, spersonalizowane obiekty. Przemysłowa zasada uśrednienia wymiarów ignoruje potrzeby wielu. Użyte parametryczna modyfikacja parametrów wejściowych i analiza zdjęć umożliwiają stworzenie obiektów dostosowanych do konkretnego kształtu ciała. W ergonomii uwzględnia się standardowe zdrowe pozycje siedzące zamiast faktycznych. W rzeczywistości ludzie rzadko je przyjmują, preferując swoje ulubione. Za pomocą technologii Motion Capture te pozycje zostały zarejestrowane, a użytkownikom zaoferowany wybór spośród form im odpowiadających. Wbudowany interaktywny interfejs umożliwia wpływ odbiorcy na kształt końcowy. Taka demokratyzacja projektowania uwalnia kreatywność użytkowników, tworząc głębszą emocjonalną więź z obiektem i przedłużając jego życie.

Anna Walter

Obnażenia wewnętrzne

kuratorski dyplom magisterski
2020

Promotorka pracy teoretycznej: **dr hab. Izabela Kowalczyk, prof. UAP**

Opiekunka pracy praktycznej: **dr hab. Marta Smolińska, prof. UAP**

Technika

Projekt kuratorski

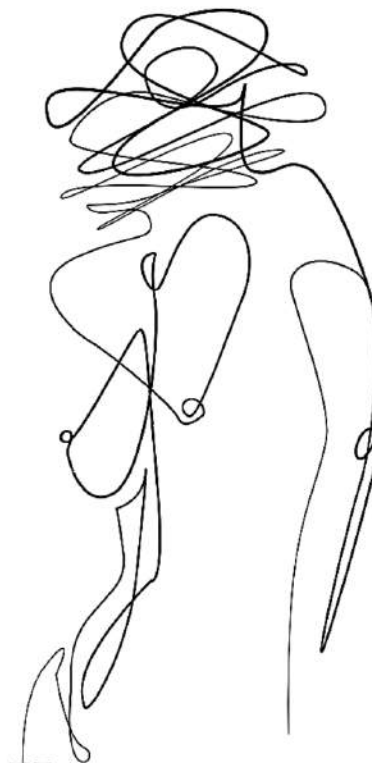
Opis

Najbardziej podatne na to schorzenie są młode, często zaledwie 20-, 30-letnie kobiety, które z powodu rozmaitych kulturowych uwarunkowań, znacznie częściej niż mężczyźni, zwracają agresję ku sobie samym. Próbuąc sobie poradzić z emocjonalnym napięciem, wykazują destruktywne, kompulsywne zachowania, takie jak samookaleczenia, bezwiedne wyrywanie włosów, głodówki czy sztucznie prowokowane torsje. Autoagresja jest więc sposobem radzenia sobie ze stresem poprzez wyuczone, niszczące procesy obronne. Nieuświadomiona potrzeba ukarania samej siebie, która leży u podstaw większości autoagresywnych zachowań, wiąże się ze wzmożonym samokrytycyzmem kobiet; niezadowoleniem stymulowanym przez często sprzeczne społeczne wymagania. Zachowania destrukcyjne odbierać można jako swego rodzaju kulminację wywieranej presji. Momen, w którym kobieta odzyskuje pozorne poczucie kontroli i wolności od narzuconych jej wymogów. Jej postawa, w której wyraża nienawiść do samej siebie, jest jednocześnie demonstracją złości oraz dumy.

wernisaż:
**1 marca 2020,
19:00**

czas trwania:
1- 14 marca 2020

miejsce:
**ul. Św. Wawrzyńca 9,
Jeżyce**

OBNAŻENIA WEWNĘTRZNE

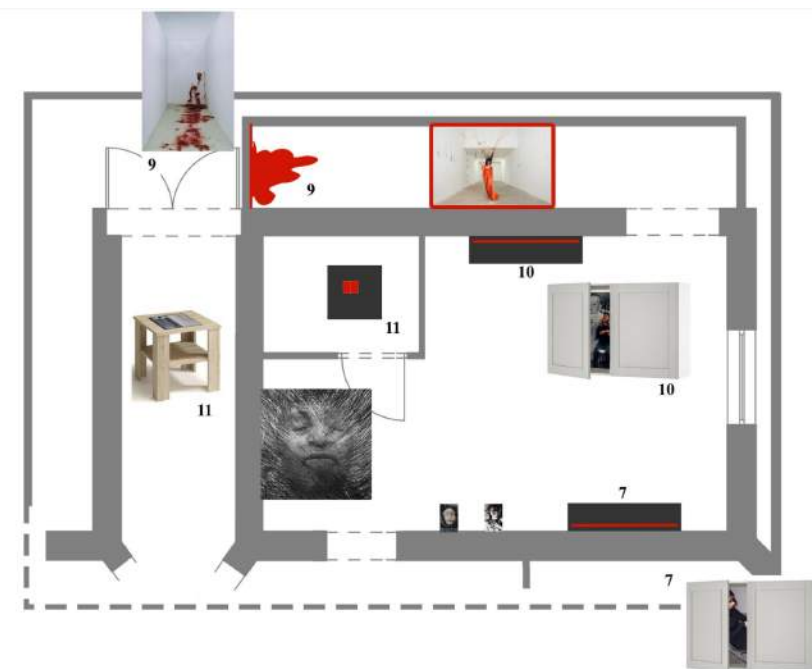
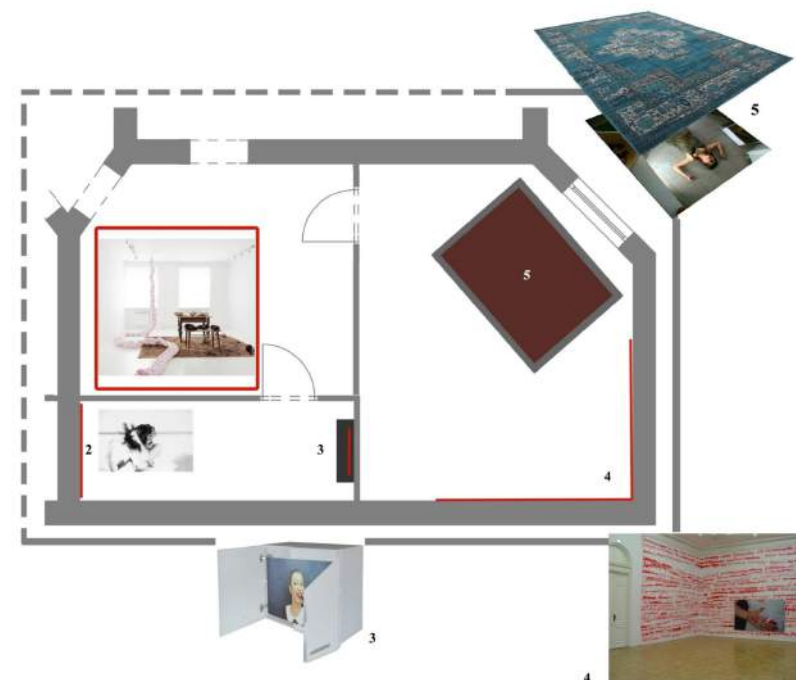
tniaczki | rozpunkki | wyrywaczki | bulimiczki | anorektyczki

ZAPROSZONE ARTYSTKI | aleksandra liput | marina abramovic | aleksandra ska | birgit
brenner | anna baumgart | teresa tyszkiewicz | regina jose galindo | nezaket ekci | bogna
burska | valie export | lauren greenfield | natalia ll | justyna olszewska | dorota buczkow-
ska | gina pane | chatherine opie | karolina goździkiewicz | julia kurek

RZUT MIESZKANIA
SKALA 1:50

1. Liput Aleksandra – Syndrom rozszpunki	10. Valie Export – Remote...Remote
2. Marina Abramovic – Art Must Be Beautiful, Artist Must Be Beautiful	11. Lauren Greenfield – Thin
3. Aleksandra Ska – Bezproduktywna	12. Natalia LL – Trwoga Paniczna hakana
4. Birgit Brenner - Lęk przed rumieńcem na twarzy	13. Justyna Olszewska – Autotomia
5. Anna Baumgart – Ekstazy, histeryczki i inne święte	14. Dorota Buczkowska – Oswajane
6. Teresa Tyszkiewicz – An Eyes	15. Gina Pane – Cicatrice de l'action
7. Teresa Tyszkiewicz – Twarz	16. Catherine Opie – Self-Portrait/Cutting
8. Nezaklet Ekici – Antropos	17. Karolina Goździewicz – Świadomie
9. Bogna Burska – Bez tytułu (nr 1)	18. Julia Kurek – Egzyst

**JAGODA
WITKOWSKA**

Jagoda Witkowska

Obecność Ojca?

kuratorski dyplom licencjacki

2020

Promotor pracy teoretycznej: **dr Marcin Szeląg**

Opiekun pracy praktycznej: **dr Raman Tratsiuk**

Technika

Projekt kuratorski

Opis

Wystawa prezentowała wybrane dzieła sztuki będące wynikiem konfrontacji osobistych odczuć i wspomnień związanych z postacią ojca. Artystki i artyści ukazują niejednoznaczność i ambiwalencję wzajemnych relacji, starając się dotknąć ich złożoności. Celem była próba przełamania społecznego tabu otoczonego obrazowaniem, nazywaniem i rozmową o złożonych relacjach z naszymi ojcami. Wystawa kładła nacisk na zwiększenie świadomości związanej ze współczesną rolą ojca, która jest kluczowa w budowaniu zdrowia psychicznego. Prace prezentowane na wystawie przejawiały charakter autoterapeutyczny.

Obecność Ojca?

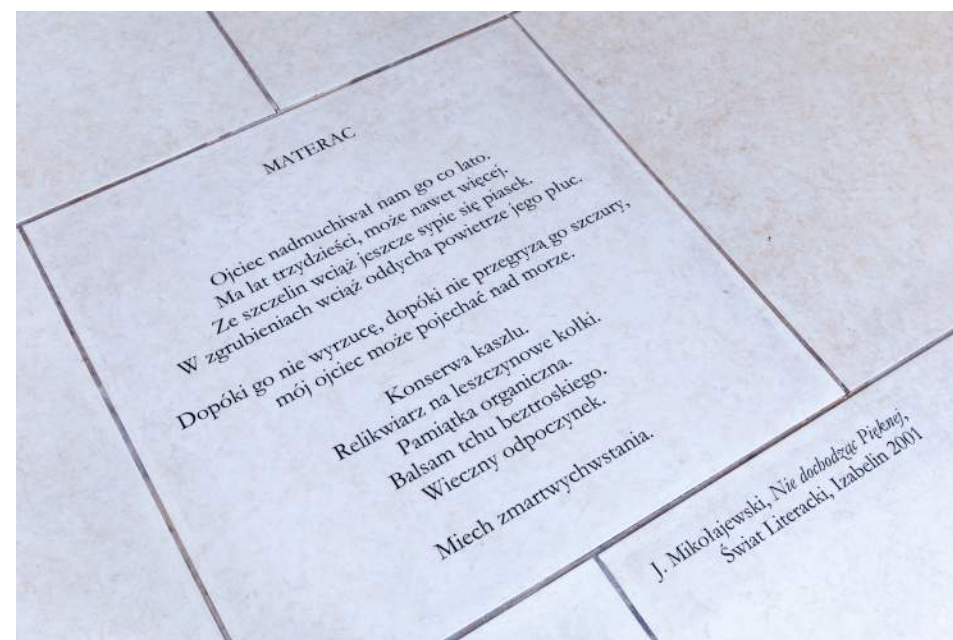
Artystki i artyści:
Kaja Bursa,
Radosława Hrabowska,
Maja Kopa,
Aleksander Korczak,
Aleksandra Kubiak,
Jarosław Mikołajewski,
Mori Sikora

Kurorka:
Jagoda Witkowska

Miejsce:
Galeria Scena Otwarta

Czas trwania wystawy:
16/09 - 19/09/2020

Projekt graficzny i skład:

Aleksander Radziszewski

Zdjęcia:

Tomasz Koszewnik, Jadwiga Subczyńska
oraz Autorki i Autorzy

Copyright:

Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa
Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
oraz Autorki i Autorzy

Poznań 2021
www.uap.edu.pl/weaik

